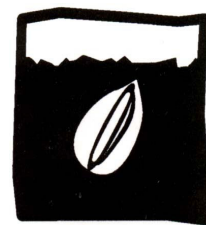

1. neděle postní C

*Nepřihodí se ti nic zlého
a útrapa se ke tvému stanu nepřiblíží.
Vždyť svým andělům vydal o tobě příkaz,
aby tě střežili na všech tvých cestách. (Žl 91,10-11)*

První čtení

Deuteronomium 26,4-10

Mojžíš řekl lidu: "Kněz vezme z tvé ruky koš a položí ho před oltář Hospodina, tvého Boha. Ujmeš se slova a vyznáš před Hospodinem, svým Bohem: 'Můj praotec byl potulným Aramejcem, sestoupil do Egypta a přebýval tam v malém počtu osob jako přistěhovalec. Ale stal se tam národem velkým, mocným a početným. Egypťané však nás týrali, sužovali a podrobili tvrdému otroctví. Tehdy jsme křičeli k Hospodinu, Bohu našich otců, a Hospodin slyšel náš hlas, viděl naši bídu, lopotu a útlak. Hospodin nás vyvedl z Egypta mocnou rukou, napřáženým ramenem, šířil velký strach a působil znamení a divy. Přivedl nás na toto místo a dal nám tuto zem, zem oplývající mlékem a medem. Nyní hle – přináším prvotiny plodů půdy, kterou jsi mi dal, Hospodine!' Položíš koš před Hospodinem, svým Bohem, a pokloníš se Hospodinu, svému Bohu."

Druhé čtení

Římanům 10,8-13

(Bratři a sestry!) Co říká Písmo? 'Blízko tebe je to slovo, máš ho v ústech i ve svém srdci'; to je slovo víry, kterou hlásáme. Jestliže tedy ústy vyznáváš, že Ježíš je Pán, a v srdci věříš, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Víra v srdci vede ke spravedlnosti, vyznání ústy vede ke spáse. Písmo přece říká: 'Žádný, kdo v něho věří, nebude zklamán.' Není totiž žádný rozdíl mezi židem a pohanem; všichni přece mají jednoho a téhož Pána a ten je bohatě štědrý ke všem, kdo ho vzývají. Vždyť 'každý, kdo bude vzývat jméno Páně, bude spasen.'

Evangelium

Lukáš 4,1-13

Ježíš se vrátil od Jordánu plný Ducha svatého. Duch ho vodil pouští čtyřicet dní a ďábel ho pokoušel. Ty dny nic nejedl, a když uplynuly, vyhladověl. Ďábel mu řekl: "Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kameni, ať se z něho stane chléb?" Ježíš mu odpověděl: "Je psáno: 'Nejen z chleba žije člověk.'" Pak ho (ďábel) vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království světa a řekl mu: "Všechnu tuto moc a jejich slávu dám tobě, protože mě je odevzdána a dávám

ji, komu chci. Jestliže se přede mnou skloníš, všechno to bude tvoje." Ježíš mu na to řekl: "Je psáno: 'Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit!'" Potom ho (d'ábel) zavedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů! Je přece psáno: 'Svým andělům vydá o tobě příkaz, aby tě ochránili, a ponесou tě na rukou, abys nenarazil nohou na kámen.'" Ježíš mu odpověděl: "Je řečeno: 'Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha!'" Když d'ábel dokončil všechna pokušení, opustil ho až do určeného času.

K zamyšlení

Naše křesťanské bytí není žádný statický, neměnný stav. Být křesťanem či křesťankou znamená změnit se v křesťana a křesťanku a tento stav neustále novým způsobem cvičit, aby tak utvářel všechny oblasti našeho života. 40 dnů "velikonočního pokání" je doba, během které se připravujeme na ústřední svátek církevního roku. Tato doba by měla být časem spásonosného a uzdravujícího procesu, časem nového směřování a orientace k povzbuzení v nápravě našich vlastních životů. Smysluplný půst – tělesný i duševní/duchovní – má v této době své opodstatnění podpořit nás v dosažení těchto cílů; také části Písma dnešní neděle i nedělí následujících vytvářejí smysl půstu a obrácení vždy jiným způsobem transparentní, abychom byli schopni vždy vytvořit Bohu místo v našich životech.

Hlavní myšlenkou dnešních čtení můžeme v krátkosti formulovat: Bůh, který je zcela jiný.

Texty této neděle nám ukazují Boha, který se i v katastrofách a porážkách ukazuje snesitelným. Bůh neodstraňuje utrpení a nemoci tak, jak bychom mu to s naším lidským chápáním rádi předepsali. Přesto je jeho milosrdenství a spása vždy silnější. Dnešní čtení ze Starého zákona připomíná hlavní Boží milosrdenství vůči jeho národu: po zkušenosti utlačování v Egyptě následovala zkušenost záchrany a zaslíbená země plná mléka a medu. Ve čtení Nového zákona nám svatý Pavel připomíná, že věříme v Boha, který se ve svém Synu, který na kříži vytrpěl nejhorší utrpení člověka, postavil navždy na stranu všech (trpících) lidí a nevydal ho zkáze, nýbrž vzkříšení. Evangelium se svými třemi pokušeními rozděluje lidské představy o Božím jednání v určitém kontinuálním vzestupu jasným odmítnutím:

První pokušení hladu připomíná zkušenost Izraele s nasycením v poušti od Boha. Ne vlastní silou chce Ježíš utišit hlad, ale spoléhá se na Boha. Z čeho žijeme? Jak se vyrovnáváme se svými potřebami? Jsme připraveni trpět hlad a žízeň kvůli vyššímu cíli nebo musíme utišit svůj hlad, své touhy lehce přístupnými prostředky?

Ve druhém pokušení odmítá Ježíš království tohoto světa: jasné odmítnutí politického očekávání Mesiáše, vládce, jehož cílem by bylo (znovu)-obnovení světové říše. Před kým se skláníme? Jak se vyrovnáváme s mocí v našem životě? Moc sama o sobě není zavrženíhodná, podstatné je, jak s ní zacházíme. Jakému Bohu sloužíme? Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům...

Ve třetím pokušení chce satan na Ježíši, aby ho přesvědčil nějakým zázrakem. I to Ježíš ostře odmítá. Teprve ve své absolutní bezmocnosti se stává pro nás Mesiášem. Spolehňme se na Boha, důvěřujme mu, že nás povede nebo potřebujeme nějaké znamení ("zázrak") jako potvrzení?

V této velikonoční době bychom se měli cvičit spásonosně vycházet s vlastními pokušeními a životním nasměřováním, které se v této době odhaluje. To může například znamenat odhalení pokušení svůdce, který uprostřed našich oprávněných požadavků po vlastnictví a touze po platnosti, ano dokonce uprostřed našich zbožných slov, dokáže náš vztah k Bohu překroutit ve vztah k bůžkům, modlám; to znamená neustále hledat a zůstat u jednoho pravého Boha, který nás v naší neschopnosti a omezenosti akceptuje a je nám v našem utrpení svým zvláštním způsobem stále blíže, aby nás skrze toto všechno dovedl ke vzkříšení.